

Huisnummer negentien

Na de training
loop ik naar huis
en kijk door ramen
bij mensen naar binnen:

een gezin aan tafel,
iedereen een telefoon
behalve de hond,

drie kinderen op een rij,
starend met open mond
naar de tv,

een man met een boek,
de kat op zijn schoot
leest mee,

twee jongens,
iets ouder dan ik,
knuffelend op de bank.

Een paar ramen later
ben ik ineens thuis,
waar mama net
een ovenschaal
op tafel zet.

Ik kauw traag,
proef de prei niet
en mama moet haar vraag
drie keer stellen:
'Hoe is je training gegaan?'

Maar mijn antwoord
ben ik onderweg verloren,
een paar ramen hiervandaan,
bij huisnummer negentien,

daar waar ik
die twee jongens
heb gezien.